

И дума: „Слушай, юноше съ внимаване,
Камъ тебе вика таякъ гласъ,
Въ гледай съсъ въстомишаване
Животе вилко до жозъ часъ.

„Смисли за тазу Трайесица,
За този старий наший градъ,
Той българска е билъ столица
Измива прадъдниятъ грѣхъ!“

„Съсъ вѣтража си гуръ дружина
Асѣтъ е икога живѣлъ,
Абъ много отъ тѣгази се мина,
Отъ какъ съсъ слава жой горѣлъ:

„Отъ гурѣ български юнаци
Далеко туртали на спорѣтъ,
Високо дигали байраци,
Врази роза нѣтъ се двѣтъ.“

